

Communication, culture and society. Collection of studies, Maria Sinaci, Cristian Măduța (editors), Budapest, Trivent Publishing, 2017, 243 p.

Comunicare, cultură și societate. Culegere de studii, Maria Sinaci, Cristian Măduța (editori), Budapesta, Trivent Publishing, 2017, 243 p.

Speranța Sofia MILANCOVICI

Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad
Facultatea de Științe Socio-Umane și Educație Fizică și Sport
m_speranta@yahoo.com

Volumul colectiv *Comunicare, cultură și societate. Culegere de studii*, editat de Maria Sinaci și Cristian Măduța, a apărut, la acest final de an, de sub tiparul unei edituri maghiare în plină ascensiune : Trivent Publishing.

Reunind articole științifice semnate de cadre didactice afiliate unor universități românești și străine, volumul lasă, dintru început, să transpară, evident, ideea de eterogenitate. La o lectură de profundis însă, putem identifica firul roșu care a adus împreună editori și autori, într-un proiect comun care emană prospețime și un entuziasm al scrisului, specific cercetătorului prin vocație : aderarea la principiul care este firesc să guverneze orice demers de acest tip, acela al comunicării științei și al promovării vocilor acelora care au un cuvânt de spus în domeniul lor de expertiză.

Cele trei secțiuni sunt pliate pe termenii din titlu, însumând un total de douăzeci de studii cu teme incitante pentru cititorul

avizat.

Prima dintre acestea este dedicată comunicării, concept caleidoscopic de o acută actualitate în era interconectivității, iar seria de studii pe această temă este deschisă de cel al lui Ioan Biriș, centrat pe relația referențială între gândire și limbaj, propunând o încercare de a defini conceptul de semnificație prin raportare la modelul comunicațional Bühler – Habermas, cu o trecere prin paradoxul lui Frege și relevând subtilitățile raportului între obiectivitate și subiectivitate.

Discursul public, cu precădere cel politic, a cărui menire este cea de persuadare a maselor, este adus în discuție de către un cercetător de cursă lungă a domeniului : Constantin Grecu. Pe parcursul a peste zece pagini, acesta abordează subiectul din perspectiva galopului tehnologic actual, punând sub semnul întrebării mituri despre comunicare și analizând cu finețe subterana strategiilor persuasive.

Oarecum în completare, vine contribuția Mihalei Ozarhevi, care propune un demers de fundamentare a comunicării politice ca disciplină științifică distinctă, precum și o analiză a efectelor mass-media asupra acesteia.

Studiul semnat de Cristina-Elena Mercea abordează o temă fertilă și, în egală măsură, foarte actuală : cea a raporturilor comunicaționale posibile între ființa umană și animale, prin intermediul terapiei asistate de acestea.

Globalizarea și, mai precis, comunicarea electronică în era internetului sunt aspectele pe care le aduce sub lupă Maria Sinaci, totodată unul dintre editorii volumului în discuție. Perspectiva propusă de autoare este una de factură etică, prin prisma dreptului universal uman de a accesa internetul.

Managementul comunicării la clasă este tema propusă într-un studiu scris în colaborare, de către Laura-Rebeca Stiegelbauer și Andreea Elena Păcurari. Cu o puternică notă aplicativă, cercetarea propusă de cele două coautoare se bazează pe centralizarea chestionarelor aplicate unui eșantion semnificativ de profesori din România.

Secțiunea dedicată culturii oferă o plajă de subiecte cu deschidere, precum creativitatea și democratizarea cunoașterii, idei pedagogice inovatoare (studiul semnat de Sorin Bulboacă evocă personalitatea intelectuală a academicianului Ștefan Bârsănescu) sau minorități și comunități vulnerabile, teritorii exotice (temă pe care am explorat-o în calitate de autor al unui studiu dedicat sincretismului cultural haitian și dilemelor identitare specifice acestui popor cu o atât de pregnantă individualitate în zona Caraibelor).

Ana-Blanca Ciocoi-Pop pune în discuție iudaismul în opera lui Franz Kafka, într-un studiu care își propune (și, considerăm, reușește) să stabilească principalele coordonate ale scrierilor lui Kafka, prin oglinda rădăcinilor evreiești ale acestuia.

Fișa postului unui critic literar face obiectul atenției și aplecării analitice a Stăncuței Dima-Laza, care ne propune o incursiune în opera critică a lui David Lodge.

Gheorghe Falcă readuce în discuție, dintr-un unghi nou, o temă pe marginea căreia a mai semnat lucrări ancorate cu precizie în solul teoriei și practicii comunicării: raporturile sensibile între religiozitate, comunicare de masă și identitatea „online” a diferitelor culte.

Reprezentarea corporalității, precum și construcția personajului feminin au constituit, de bună vreme, un subiect predilect al studiilor Liei Faur, o semnătură de valoare în economia oricărui volum colectiv. Aceasta readuce în actualitate galeria feminină din romanul psihologic al lui Camil Petrescu, dintr-o perspectivă proaspătă și profundă totodată.

Adrian Păcurar face trecerea spre un registru mult mai puțin suav decât propusese Lia Faur, propunându-ne un scurt curs de anatomie. Anatomia eșecului academic al României contemporane, pornind de la câteva cauze care au dus la actuala stare de fapt, o radiografie a acesteia și, finalmente, câteva soluții de vindecare a sistemului de învățământ.

Din Serbia, Virginia Popovici se alătură colectivului de autori cu un text despre identitate și postmodernism în opera lui Ioan Flora, poet al Banatului sârbesc, aparținând generației optzeciste.

Ultima subdiviziune a volumului, *Societate*, se deschide printr-un studiu remarcabil ca abordare, semnat de Miruna Ciocoi-Pop. Discutând exilul ca modus vivendi, autoarea își încheagă demersul analitic printr-o construcție duală, cu referire la exilul exterior, la plecarea voită sau nevoită din țara natală, dar mai ales la exilul interior ca dimensiune existențială.

Studiul intitulat *Haiti: repere istorice, sociale și politice* poartă, fără doar și poate, semnătura și viziunea analitico-sintetică a celui mai avizat cercetător al problematicii haitiene, din România: Ștefan Iaroslav Daniel, fost cadru al Misiunii Națiunilor Unite de Stabilizare în această țară.

Lia Lucia Epure, voce cunoscută a domeniului științelor comunicării, analizează, sintetic, strategiile și resursele în construcția de imagine, cu un studiu de caz al candidaturii Timișoarei la titlul de Capitală Culturală Europeană 2021. „Comunicare, nu comunicație”, așa cum autoarea însăși a nuanțat, cu ocazia lansării volumului.

Volumul se încheie printr-o serie de studii dedicate acțiunii sociale, cu o incursiune în teoria raționalității comunicative a lui Jürgen Habermas, abordată de Ioan Lesuțan, pentru ca Aurora Lupaș să întoarcă perspectiva perceptivă înspre participarea socială a persoanelor vârstnice iar Oana Alexandra Morcan să ofere, prin studiul său, modele asistențiale de intervenție și îngrijire paleativă.

Corpusul de texte este completat de scurte biografii ale autorilor, precum și de un succint argument al celor doi editori care, de altfel, fixează și scopul fundamental al proiectului lor editorial, și anume un *instrumentum studiorum* pentru cititorii al căror apetit pentru idei noi și lectură îi va determina să parcurgă acest volum. De asemenea, semnalăm finanțarea acestuia de către Centrul Municipal de Cultură Arad, instituție a cărei implicare în susținerea unor demersuri cultural-intelectuale este, fără îndoială, un demers lăudabil, alături de efortul Asociației pentru Cultură, Educație și Tineret Vasile Goldiș Arad, de a promova inițiative editoriale.

Prin calitatea grafică și a îngrijirii editoriale, dar mai ales a conținutului, prin entuziasm și deschidere spre valori contemporane, prin vocea și semnătura unor cercetători care nu sunt prizonieri ai unor forme retrograde, ori a unor fundamentalisme periculoase, volumul *Comunicare, cultură, societate. Culegere de studii* își face loc cu succes în raftul cărților cu greutate.

